

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه برنامه ریزی شهری در حفظ محیط زیست

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آذر صراطی کیش - کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی

محمدرضا خادم زاده - کارشناسی ارشد عمران، مدیریت ساخت

آرش نعمتی - کارشناسی ارشد شهرسازی

خلاصه مقاله:

در بیشتر کشورهای در حال توسعه شهرها با مسائل و مشکلات زیست محیطی فراوانی مواجه هستند. نبود روش های صحیح جمع آوری و دفع زباله، مشکل تامین آب آشامیدنی سالم، شبکه ی جمع آوری و تصفیه فاضلاب ها، استقرار نابجای فعالیت های مزاحم، آلودگی های ناشی از وسایل نقلیه نمونه هایی از رایج ترین مشکلات زیست محیطی شهرها بشمار می آیند که هر یک به تنهایی میتوانند سلامت شهروندان را به خطر بی اندازند. روشن است با توجه به گستردگی و پیچیده گی مسائل زیست محیطی و پرهزینه بودن روش ها و ابزارهای مقابله با آن ها، بهترین گزینه بهره گیری از مشارکت مردمی است. یک مجموعه شهری، ترکیبی از عوامل و اجزا مختلفی است که تحت شرایط و ضوابط گوناگونی، روابط بین آنها تعریف می شود. تاثیر متقابل کالبد شهری و انسان ساکن در آن، تعیین کننده شکل شهر و رفتار شهر است. فن اوری شناخته شده و مورد استفاده برای انجام فعالیتهای، میزان شناخت از تاثیر استفاده از هر فن اوری و رعایت آن در شکل شهر اثر دارد. همچنین روابط اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و تاریخی حاکم بر هر جامعه در شکل شهر اثر می گذارد. بدیهی است اقلیم و سایر عوامل طبیعی نظیر ژئومورفولوژی بر شکل شهر بی تاثیر نیست. از طرفی کالبد شهری سبب می گردد تا رفتارها و فعالیتهای جاری در آن به جهتی سوق داده شود که تبدیل به عرف گردد. لذا چنین می توان نتیجه گرفت که کیفیت محیط زیست شهری را نحوه این روابط تعیین می کند و هر گونه برنامه ریزی برای بهبود این کیفیت باید مبتنی بر تفکر سیستمی و درک هرچه درست تر از اجزا و روابط سیستم باشد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، برنامه ریزی شهری، هویت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577057>

